

Thomas Brezina
ilustroval Timo Grubing

VSTÚP,
AK SI
TRÚFAŠ!

AK SI
TRÚFAŠ!

FRAGMENT

Vstúp, ak si trúfaš!

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

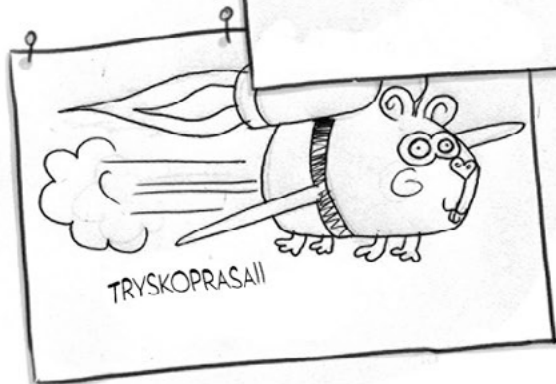
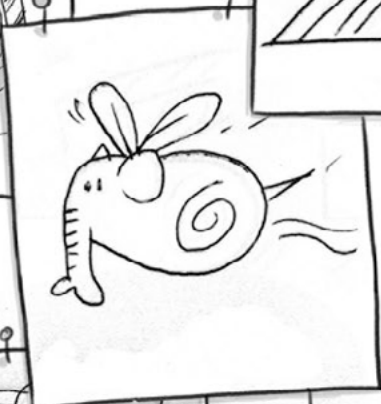
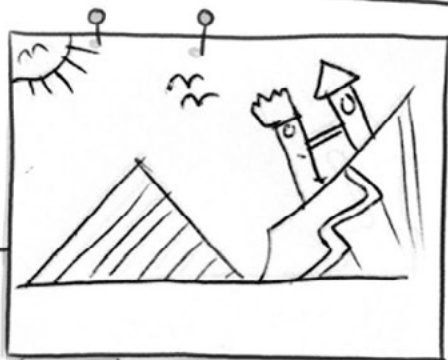
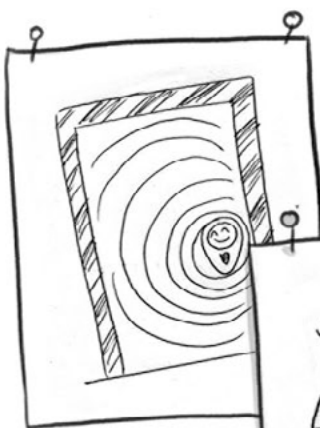
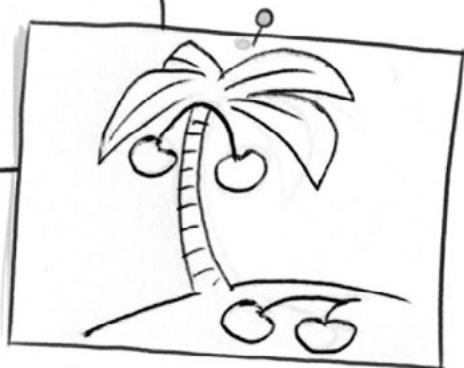
Thomas Brezina

Vstúp, ak si trúfaš! – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Thomas Brezina
Ilustroval Timo Grubing

**VSTÚP,
AK SI
TRÚFAŠ!**

FRAGMENT

1.

Predstav si, že je tvoj prvý školský deň.

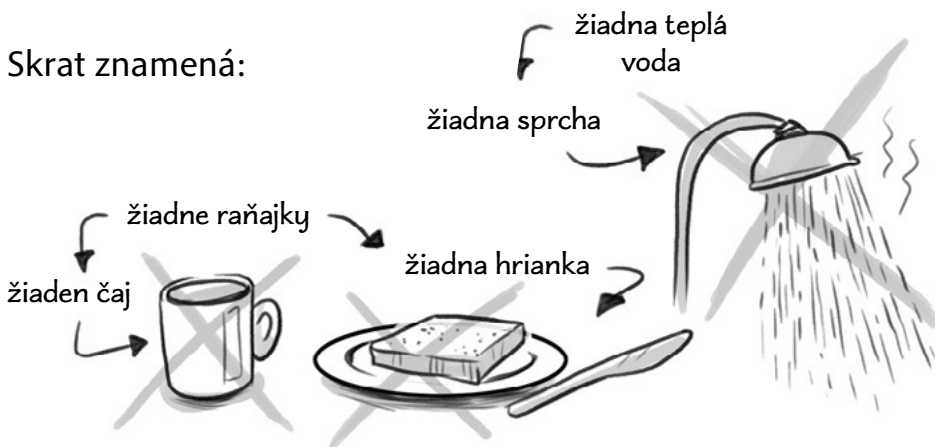
V novej škole.

V novom meste, kam ste sa práve presťahovali.

Tvoja staršia sestra Rap (v skutočnosti sa volá Rapunzel) spôsobila v byte skrat. Na vine boli jej elektronické bicie, do ktorých začala trieskať, len čo ráno vstala.

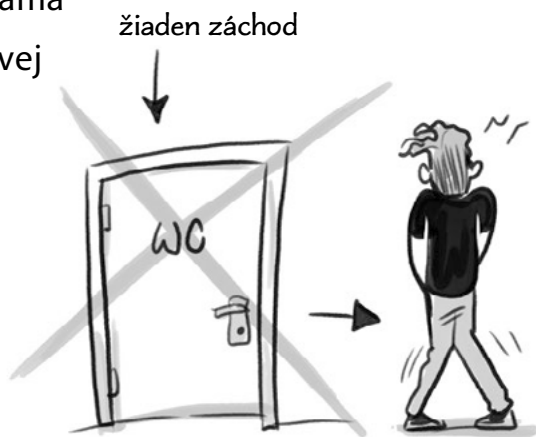
Skrat znamená:

Tvoja mladšia sestra Norbertína (naozaj sa tak volá!) sa zamkla na záchode a odmieta ísť do školy.

Predstav si, že ťa tvoja mama odvezie do školy v hrdzavej rachotine, ktorú ona nazýva auto. Aby si nemeškal. Vystúpi s tebou a dá ti pusku na líce!!!!!!!!!!!!!!

Ak si myslíš, že to už nemôže byť horšie, tak sa mýliš!

Vždy to môže byť horšie.

Kým kráčaš k škole, mama za tebou zavolá:

„Dobre sa bav a poslúchaj, Lyžička!“

Lyžička!

Naozaj ma tak volá.

Doma sa to dá prežiť.

Lenže pred školou to bol

HOROR! NOČNÁ MORA!

Všetci naokolo sa škerili od ucha k uchu.

Zo školy mi vyšla naproti ryšavá žena v širokých zelených nohaviciach. Bola to riaditeľka. Bol som u nej s mamou pred tromi dňami, aby ma prihlásila do školy.

Konečne je tu náš nový žiak!
Už som si myslela, že neprídeš, Bente.

Hej, fakt sa volám Bente. Meno som dostal po ockovom prastrýkovi.

Ak si ma chceš doberať, s radosťou ti dám zopár tipov zo svojho okolia:

Bente – Ente, čo je po nemecky kačica. V bývalej škole ma decká prezývali Káčer. Niežeby som tak vyzeral. Dobre, možno tak trochu chodím.

Bolo to však lepšie, než keď mi hovorili

Učiteľ telocviku mi zas veľmi rád hovoril:

Bente, u teba sa nedá hovoriť o talente.

Začiatok školského roka bol pre mňa absolútny horor.

Želal som si iba jediné: **vypariť sa!**

Keby mi niekto ponúkol džús zo špenátu a z kapusty, ktorý ma urobí neviditeľným, vypil by som ho.

No ani nie o tri minúty bolo všetko inak.

Horšie?

Nuž...

Všetko bolo mokré. A bolo to aj vzrušujúce.

Lebo sa objavili tie dvere.

Čoskoro sa dozvieš viac.

Ale najprv...

TO SOM JA

Meno: Bente Krocher

Bente, mimochodom,

znamená „silný

ako medveď“.

Prezývka: Lyžička

(Lyžičkou jem doma všetko, aj rezeň.)

Moja rodina ma volá Ben.

V čom som dobrý: Nuž, podľa

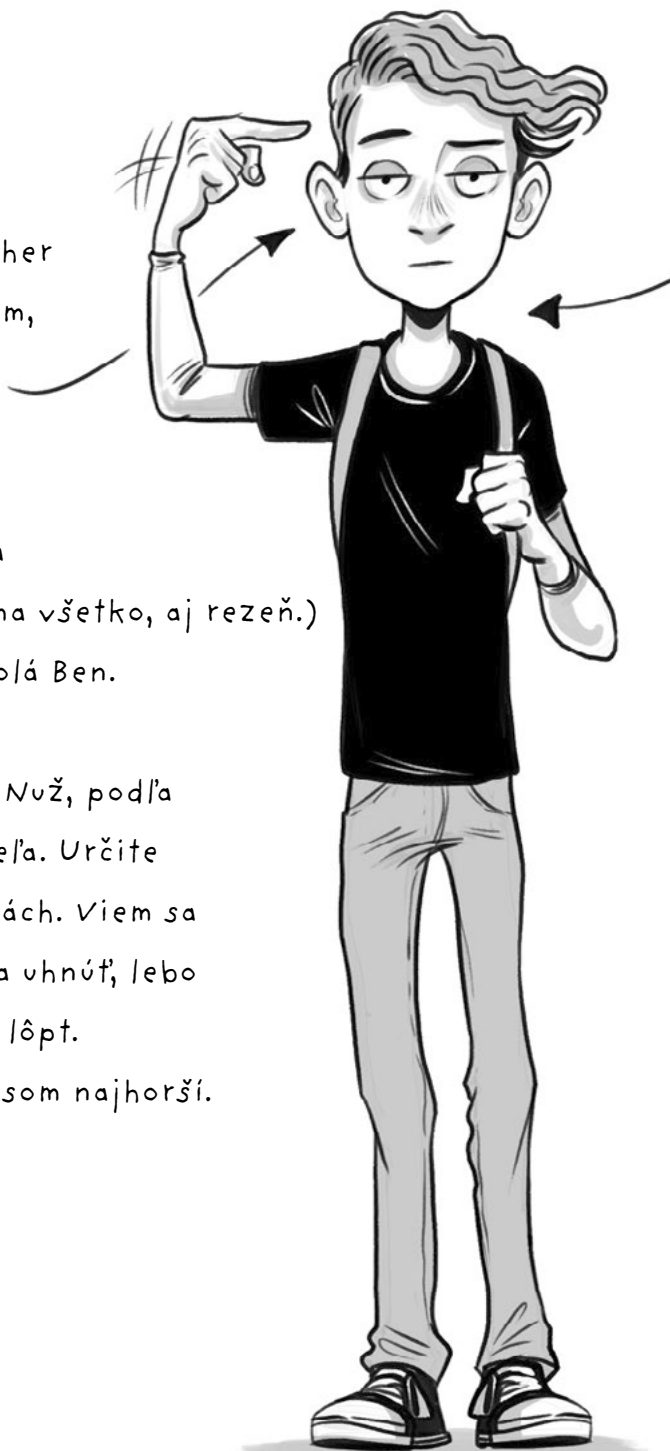
mňa toho nie je veľa. Určite

v počítačových hrách. Viem sa

aj rýchlo vypariť a uhnúť, lebo

sa bojím letiacich lôpt.

Ani v žehlení nie som najhorší.

Čo nedokážem: Klamať.

Na krku mi vždy naskočia červené flaky.

Zaujímajú ma otázky ako:

- * Potia sa ľadové medvede?
- * Keď si štrkáč zahryzne do jazyka, zomrie?
- * Prečo smú rodičia pomenovať svoje deti Bente alebo Rapunzel?

? ? ! !

Moje najväčšie želanie:

Konečne v škole patriť k tým kúlovým deckám.

2.

PREDVČEROM U RIADITEĽKY

Bolo to také trápne. Riaditeľka ma držala za plecia a tísila, akoby som bol nákupný vozík.

Celý čas ma napomínala.

„V tejto škole nie je miesto pre porušovateľov poriadku. Očakávam dobré správanie!“

Zo všetkých strán na mňa civeli určite aj stovky očí!

Moja záchrana bolo vécko. Keď sme išli okolo, ukázal som na dvere a zamrmlal som, že si musím odskočiť.

Čo bola dokonca pravda, lebo doma záchod obsadila Norbertína.

„Keď budeš hotový, chod' ďalej po chodbe, tvoja trieda je posledná vpravo,“ vysvetlila mi riaditeľka. Musela sa vrátiť do kancelárie.

Môj plán bol ukrývať sa na záchodoch až do zvonenia.

Rýchlo dnu!

Nachádzali sa tu dve umývadlá a tri kabínky.

Rýchlo som do jednej vbehol.

Rozvoniaval tu osviežovač s vôňou mora.

Pripadal som si ako počas prázdnin na pláži.

Bolo to úžasné. Každý deň som šnorchloval,

jedol zmrzlinu a zabával sa.

VZZZZZZ

Zachytil som zvláštny zvuk.

Odchýlil som dvere na kabínke

a vykukol som von.

Čo??!

Zrazu tam stáli.
Pruhované dvere.

V prázdnych záchodoch pôsobili pestré dvere ako...
... kopček šľahačky na kravskom lajne.

Guľu namiesto kľučky tvoril smajlík.
Krútil sa, akoby bol živý.

Iba som tam stál a vypliešťať oči.
Dvere sa pomaličky otvárali.
Vychádzalo z nich modré svetlo.

Na zárubni zažiarili slová:

VSTÚP,
AK SI
TRÚFAŠ!

Slová blikali najprv pomaly, potom
čoraz rýchlejšie.

Mal som dve možnosti:

Otvoriť dvere a pozrieť sa, čo je za nimi.

Alebo vyjsť z vécka a ísť do triedy.

Z chodby som začul školský zvonček.

Musím ísť na prvú hodinu. Okamžite!

Moja zvedavosť však bola väčšia.

Skočil som k dverám.

Natiahol som ruku.

Schmatol som guľu.

A...

Otoč knihu a čítaj ďalej 2. kapitolu
na strane 224.

3.

Ticho.

Sedel som na podlahe na záchodoch. Keď som sa otočil k pruhovaným dverám...

... boli preč.

Aj to obludné morča.

A aj voda.

KLOP-KLOP

Bente?

Nad umývadlom viselo zrkadlo.

Preboha! Vyzeral som, akoby som sa sprchoval oblečený.

Mama trvala na tom, aby som si v prvý školský deň obliekol modré sako. Premočená košeľa a nohavice na mne viseli. Zo saka kvapkala, či skôr cícerkom tiekla voda.

Ako to mám všetkým vysvetliť?

Možno:

U nás doma netiekla teplá voda, preto som sa okúpala v záchode.

Bente? Si ešte tam?

Riaditeľka vošla dnu.

Bente!!!! Čo si to vyviedol? Pokazil si záchod? Alebo vodovodný kohútik? Chod' do triedy!

Zase ma podozrievali, že som všetko zavinil ja.

To bolo pre moju trvalú smolu **typické.**

Taký mokrý som v žiadnom prípade nemohol ísť do novej triedy. Lenže kde zoženiem nejaké suché oblečenie?

Riaditeľka dostala nápad:

Pri telocvični je škatuľa so zabudnutými vecami, ktoré sa našli v šatniach.

TRAPAS!!!

Takto som musel ísť do svojej novej triedy.

Toto bol môj nový outfit.

Toto boli tváre mojich nových spolužiakov.

Výborne, Bente, pomyslel som si.

Prvý školský deň.

Prvá hodina.

A už som tá najmenej kúlová komická postavička,
ktorá je na posmech celej triede.

Vuuuhahahahaha!!!

4.

Moja triedna učiteľka sa volá takmer tak hrozne ako ja: pani Calynderová.

Stavím sa, že keď ona ako dieťa chodila do školy, prezývali ju Cylinder.

Pani Calynderová mi ukázala miesto v druhom rade vedľa jedného dievčaťa. „To je Miranda. Bude tvojou dobrou vílou a pomôže ti sem zapadnúť.“ Miranda vážne prikývla. Pripadala si asi veľmi dôležito. To som jasne videl.

MIRANDA

Pani Calynderová sa krátko prihovorila žiakom.

Rozvrh hodín! Kalendár písomiek.
Aktivita na hodinách. Domáce úlohy.

Rozumel som:

Rozvrh bla-bla, kalendár bla-bla,
aktivita bla-bla a domáce bla-bla.

Neustále som myslel na pestré pruhované dvere.
Musím sa vrátiť na vécko a skontrolovať, či tam sú.
Konečne sa hodina skončila a ja som chcel
vyštartovať.

Miranda ma energicky zastavila.

„Musím ti vysvetliť školský poriadok a triedne pravidlá. Číslo jeden...”

Nasledovalo: **BLA-BLA-BLA-BLA.**

Miranda mi pripomínala kríženca chobotnice a papagája. Rapotala bez prestávky a akoby mala osem rúk, ktoré ukazovali na všetky strany. Napokon mi chobotničia Miranda dovolila odísť.

No ďaleko som sa nedostal. Do cesty sa mi postavilo zopár spolužiakov.

TONIO ↘

Si dobrý futbalista?

Ani nie...

Tak sa drž ďalej od môjho tímu, jasné?

Čooo?

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Vstúp, ak si trúfaš!.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.